

ЦИЈЕНА:

за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.; ван земље 15 франака у злату.

за Црну Гору број 10 пара
за Стране Земље број 20 пара

ЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:
„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)
ADRESSE:
„Viesnik“ Cetigné (Monténégro)

Рукописе ваља слати Уредништву „Вјесника“
а претплату и огласе Администрацији
Огласи се наплаћују по погодби

Цетиње, 28. новембра.

Врховна Команда саопштава:

26. новембра на црногорском ратишту дан је прошао без важнијих догађаја. сем што се је на фронту ловћенскога одреда десно ноћу између 25. и 26. новембра сукоб између јачих извидница и у овој борби непријатељске извиднице су претрпјеле јун пораз и имале су преко 30 мртвих и више рањених војника. Наше извиднице су се бориле врло храбро и умјешно.

На руском ратишту води се још борба код Лођа.

Српска војска по заузећу Ужича, Ваљева и Лазарева гони непријатеља, који одступа у нареду бацајући оружје, сирему и оставља сву комору. Број заробљеника и заплићенога материјала велики је, али још није избројан. Сама ужичка војска у току 25. новембра заробила је 15 официра и 1025 војника и заплићенила 20 пољских кујни и много кола и кара.

На фронту санџачке војске и ловћенскога одреда биле су извидничке борбе у којима је непријатељ претрпјео велике губитке и претјеран на своје главне положаје за одбрану.

На српском ратишту продужави се гонење непријатеља на западноме фронту и сјеверно од Ваљева, гдје су се развили огорчени бојеви између непријатељских заштитница и српских претходница. У овим бојевима заробљено је: 17 официра, 3.237 војника, 1 музика, 4 митраљеза и 11 кола.

На сјеверном фронту према Биограду непријатељ је предузео напад, али су ови напади одбијени и српска војска предузела је контра напад, у којима је непријатељ претрпјео огромне губитке.

Само на овом бојишту оставио је у току 26. новембра преко 2.000 љешева, а заробљено је: 21 официр и преко 1.000 војника.

Са 26. закључно заробљено је: официра 133, војника 20.131, топова 71, митраљеза 37, коња 894, кола 757, топовских кара 30, волова 300, музике 2, пољских кујна 22, касе 2 и завојшита 4.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент, г. генерал Н. Потанов, примио је ова службена саопштења:

Петроград, 25. нов. у 6 сати у вече. Наше операције на лијевој обали Висле развијале су се у току новембра овако:

Крајем мјесеца октобра наше армије, гонећи непријатеља, Аустријанци и њихове савезнике Нијемце, који су одступали у југо-западном правцу, достигле су фронт ријека Варте и Нидзице, држећи узвишице иза десног крила.

Успостављањем потпуно разорених путева и осигуравањем залеђа под таквим условима у велико се отежава наше наступање. То су искористили наши непријатељи и умакли на својим жељезницама. Постепено ми смо опајали како Нијемци преносе своје трупе на сјевер и да се у великој маси концентришу на фронту Слупци—Торн. Тиме је јако угрожено наше десно крило, а упоредо и деснокрилне армије са својом позадином. У то је аустријска војска, која је жељезницом пребачена из Галиције и појачана једним дијелом њемачких трупа, закрчила нам пут у Шлеску и благовремено се утврдила на фронту Ченстохов—Краков.

Такав положај изискивао је од нас, да дјелимично и знатно измијенимо наш фронт на сјеверу.

Ова је промјена извршена под заштитом оних извидница, које су држале наше армије иза десног крила и које су морале издржати читав низ упорних и огорчених нападаја код Влоцлавска, Кутна и Ленчице. Задржавајући у тим бојевима покрете Нијемаца, ми смо развили потребну снагу, да спријечимо наступање непријатељево са стране Торна и Слупца.

На даље су Нијемци у току неколико дана најупорније настојали да пробију наше положаје, који су се десним крилом примакли Висли.

6. новембра, послје неvjероватних напрезања, њемачке су се масе сурвале као лавина у правцу Стрикова, Брезина, Кољушког, Тушина и Рзгова. Обилазећи са запада десно крило наше војске, која се борила у рејону Лођа, Нијемци су енергично и снажно напали нашу војску, угрожавајући је с леђа. Осим тога, почеле су јаке њемачке колоне, наступивши западно од Варте, приближавати се и самом Ласку. Под тако тешким условима наша је војска продужила борбу с појачаном срчанашћу.

У рејону сјеверно од Лођа наша је војска одбијала бијесне нападаје њемачке, наносећи непријатељу огромне губитке. Наше резерве задржале су својим одлучним дјелством наступање Нијемаца са стране Петрокова, Тушина и Рзгова, а за тим су пришле у одбрану. То су вријеме непријатељске колоне, које су наступале к Ласку одбачене у великом нареду; упоредо с тим наша је војска, сабрана на фронту Лович—Скерновице—Брезин, наступивши одлучно на запад, успјела да заузме Стрихов и Брезин, чиме је била одсјечена њемачка војска, која је продрла к Рзгову и Тушину.

С тим је већ 10. новембра општи положај окренуо сасвим јасно у нашу корист.

Пред фронтом Здунска Воља—Шадек—Лођ, Нијемци су претрпјели огромне губитке и били принуђени да се повуку у неколико на запад, прелазећи у одбрану и закопавајући се у земљу. Све су њихове резерве биле упућене у рејон Стриков на помоћ одсјеченој војсци која се је вратила са фронта Рзгов—Тушин на линију Брезин—Кољушки. У то су вријеме Нијемци изводили огорчене нападе на Лович, покушавајући да слома наш круг око њихове војске, која се је сабила у рејону Брезина.

13. новембра, послје неvjероватних напора, Нијемци су успјели извршити читав низ очајних ноћних нападаја, да се пробију према Стрикову. При томе су они, по признању њиховог званичног саопштења, претрпјели нечувене губитке, који се објашњују тиме, што су се пробијали под нашом унакрсном ватром и на пространству, које је стегла наша војска. Губитци њихове војске, која је учествовала у томе пробијању и у неуспјелом заобилажењу, тако су велики, да је непријатељ морао довести у помоћ неколико дивизија са осталог борбеног фронта. По казивању заробљеника толико је војника избачено из непријатељског фронта, ту и на осталим линијама, да је у њемачким четама претекло не више од 70 људи, мјесто пређашњих 260—280.

Као последица по Нијемце неповољне битке код Лович—Лођа јавља се и та околност, што су

морали са запада пренијети знатна појачања на источни фронт. Нијемци су у све привукли око 6 корпусу и 5 кавалеријских дивизија, од којих је већи дио доведен са западног њемачког бојишта, а остатак представља ново-формиране јединице.

Непријатељске масе, које су опет појачане освануле 12. новембра на нашем фронту, отпочеле су нове нападаје у времену од 14.—22. новембра, али са слабијом жестином и без успјеха. 22. новембра у вече, Нијемци су, претрпјевши велике губитке, морали да их прекину. 23. новембра непријатељ није показивао никакве активности и држао се далеко од наше борбене линије. Истовремено непријатељ је опет примао појачања са западног фронта, а Аустријанци приступили новом размјештају трупа и знатно ослабили своју снагу на фронту Ченстохов—Краков, појачавајући је у рејону јужно од Кракова, гдје се је налазио и дио њемачке војске.

На тај је начин ченстоховски рејон изгубио привремено своје првобитно значење.

Све су те околности створиле нов положај, у коме су интереси даљих операција и новог распореда наших армија захтијевали да се заузму неке друге тачке.

Петроград, 26. новембра, у 2.50 по поноћи. Бојеви, који се већ трећи дан развијају у рејону Прасниша Цјеханова, још нијесу довршени. До борбе је дошло и у петроковском рејону, гдје смо имали дјелимични успјех.

Битка, која је отпочела 22. новембра југо-источно од Кракова, између Величке и ријеке Дунајца, развија се повољно за нас. Пошто је наша војска форсирала прелаз преко ријеке Дунајца у рејону Новога Сандеца, наша су појачања продужила наступање и нанијела жесток удар њемачкој војци, која је у долини рјечице Лососине представљала десно обухватно крило непријатељске армије. Њемачки 24. корпус, који је овамо пребачен из Белгије, започео је битку кретањем аутомобилне батерије, коју смо ми једним дијелом оштетили, а другим дијелом нагнали у бјегство тако, да није ни метка опалила. Послије тога ми смо оштетили неколико тешких њемачких топова, а ућуткали 5 пољских батерија. Ми смо заплићенили неколико топова и заробили више војника, који исказују да су Нијемци претрпјели огромне губитке и да је бројно стање појединих чета пало на 40 људи. *Наше се наступање продужава.*

У јутро 24. новембра опажена је у близини Севастопоља крстарица „Бреслау“. Наше крстарице и хидроплати пошли су јој на сусрет, али је „Бреслау“ умакла на море.

На кавкаском фронту није било 23. новем. значајнијих сукоба.

Петроград, 27. нов. у 1-10 по поноћи. Бојеви у рејону млавском узели су 25. новембра мање упоран карактер.

На лијевој обали Висле у вече 24. новембра, кад је пао мрак, Нијемци су једновремено прешли у наступање на цијелом фронту Ивов—Ченстохов—Гловно. Непријатељ је на том фронту понављао упорне нападаје у густим колонама, али је, обасјан нашим рефлекторима,

претрпјео огромне губитке и био свуда одбијен. Кад се је појавио мјесец, непријатељеви су нападаји престали. 25. новембра продужили су се упорни бојеви на фронту међу Ловичем и Иловом, али без успјеха по нашег непријатеља. Петровска битка није донијела нарочитих промјена.

Битка на југу од Кракова продужава се с великим упорством. Нијемци су два пут покушали да пробију наш фронт, али су одбачени с великим губитцима.

На Црном Мору и на кавкаском фронту није било бојева.

Ратне операције

Букурешки „Журнал де Балкан“ пише:

Не разумијемо никако, из којих су разлога Нијемци уселили себи у главу, да треба да подносе толике жртве, и ако то није оправдано правим стратегијским разлозима. Јер, морални им успјех не може дати у садашњој фази ратној никакве добити, па ни формалне. Константујемо, да су њихови покушаји коначно пропали; чему дакле те велике жртве у људима? Ми бисмо радо назвали ову чињеницу чудовишном, да ова квалификација није изгубила већ свој смисао у овом рату.

Како било, ово тврдоглавство, ове жртве људске, које немају никаква оправдања, свједоче, да су Нијемци изгубили главу, да не знају више шта раде, и да их је зла коб тако стегла, да им је одузела сву моћ расуђивања и сву хладнокрвност.

Што се тиче њихова положаја на источној ратној позорници, он је врло биједан; у осталом и Аустријанци се налазе у истој ситуацији.

Међутим Нијемци се могу служити једним замашним преимућством, које им је дало већ неколике успјехе досада, т. ј. својом великом мрежом стратегијских путева и жељезничких пруга, што су им на расположењу.

С великом лакоћом они могу бацити с једне тачке простране линије, на коју су Руси надрли, на другу многобројне трупе. Очито се у тој игри троше њихове силе, али у овом тренутку је то све, што им остаје, као највеће средство за одбрану.

На који ће начин они примјенити ову корист? Ми то неумијемо рећи, јер то су одлуке, које се врше у последњим тренутцима. Али на сваки начин констатујемо још једном, да је то врло важно преимућство, које имају како Нијемци тако и Аустријанци над Русима; они ће га примјењивати, што боље могу. Може ли их оно спасти? У томе је питање!

Ми не вјерујемо у то. Оно им може, највише, дати дјелимичних успјеха, који би продужили акцију; крајњи резултат је извјестан.

Повлачење се Аустријанаца изводи на линији Торнов—Краков; на тој се линији они дакле припремају да приме удар руских армија. Али, као што смо већ рекли више пута, њихова је ситуација тако тешка, како се само замислити може.

С јужнога нам бојишта Аустријанци јављају о својим успјесима. Они су о томе јављали толико пута

и увијек су били демантовани, да је боље сачекати и другу страну, прије него што би се о том изјаснили. Што се нас тиче, ми смо изгубили сваку вјеру у успјех аустројски, па и у најмањи.

Из оба логора руско-турске ратне позорнице стижу нам вијести о успјесима, који могу бити од важности, и који нам се чине вјероватни с обзиром на земљиште и на диобу снага, које се онде налазе.

Бугари вазда исти

Софијска „Камбана“ доноси овај уводни чланак:

Данас, кад Србија умире (?!!) и престаје бити корисна за Русију и руску војску, настаје питање, да ли је боље да Аустројанци стигну до Тимока и Царибрата или да ми одемо до Ниша и Мораве?

Познато је, да су земље до Мораве откинуте од Бугарске (!) на Берлинском Конгресу и настојавањем Русије дате Србији. То су бугарске земље и ми треба да их вратимо. Сад је настао трепетак за то. Шта ће на то рећи у Петрограду, нас се апсолутно не тиче, јер је дошао час, да сваки гледа своје интересе.

Наша влада треба да се споразумије са Аустро-Угарском о овој својој акцији и да обавјести сусједне државе и велике силе, да она враћа себи земље које је Србија приграбила (!). У даља обавијештања не треба се ни упунтати и не давати их никоме, а са сусједима не улазити ни у какве преговоре! (Мало ли вам бијаше брегалничке катастрофе?)

У осталом, са Турцима смо се већ погодили да будемо добри сусједи и да један другоме ништа не тражимо. Румунију нећемо нападати, јер цијела сјеверна Бугарска треба да остане на страни. Са Грцима јелва да би дошло до рата.

Ми савјетујемо наше војно министарство, да постави једну војску од сто хиљада душа као радни расхлађена грчких запаљених мозгова. Других сто хиљада војника треба да поћу и окупирају све до Мораве и то да поћу у оној тренутку када се Срби и Аустројанци поћу тући око Ниша. (Овако могу да пишу само издајници словенски. У.)

Овако треба да поступимо без колебања и постављајући као границу Мораву и Топлицу под Копачником...

ТЕЛЕГРАМИ

Крагујевац, 26. нов. У току 24. новем. Ужичка војска, која не престаје гонити непријатеља, заузела је Пожегу и продужила наступање ка Ужицу. На сјеверо-западном фронту продужено је гоњење непријатеља на цијелој линији, а нарочито код нашег лијевог крила и центра. У току 24. нов. заробили смо 26 официра и 6272 војника, и запленили 28 пољских топова, 1 брдски топ, једну брдску хаубицу, 15 хаубичних лафета с потпуном прибором, 50 кара муниције, 640 коња од којих 44 са муницијом, 327 кола, 2 касе. Поред овога заплићено је много пушака, цешадијске муниције, телеграфског материјала, доста официрског артељуга и неколико службених архива. У Гукошима заплићен је један артиљеријски депо. На сјеверном фронту није било значајнијих догађаја. У борбама 20., 21., 22., 23. и 24. новембра наша је војска заробила 95 официра и 15.742 војника, а запленила је 28 пољских топова, 11 брдских топова, 9 брдских хаубица, 7 лафета за брдске топове, 7 лафета за брдске хаубице, 36 митраљеза, преко 10.000 пушака, 46 коња са муницијом, 19 кола са артиљеријским алатом, 10 великих санитарских кола, 4 завојница и превозничка, 600 кола, велики број коња, волова, пољских њекарница, телеграфског материјала и т.д. Целокупан илијен задобивен ових дана још није прикућен и пописан. Пошто је разбила 15 и 16. аустројски корпус и већи дио 13. корпуса, наша је војска победоно-

сно заузела Ваљево, које је дало 25. у вече. Непријатељ је покушао да брани Ваљево, али је снажним налетом наших трупа био приморан да се повуче.

Ниш, 26. нов. Пред огромном бројном надмоћношћу аустројске војске српска је војска морала скоро читав мјесец дана одступати да би одсудну борбу примила под најповољнијим околностима. Најаслије је на огранцима планине Рудника 20. о. м. почела главна битка, која је трајала јуних 6 дана и свршила се 24. о. м. потпуном поразом аустројске војске. Борба се водила с највећим огорчењем на фронту од преко 100 километара и наши губитци у мртвим и рањеним су знатни, али су губитци непријатељеви нарочито огромни. 15. и 16. корпус, који су чинили његово десно крило, може се сматрати да су потпуно сатрвени. Српска је војска заробила преко 100 официра и више од 20.000 нижих чинова и војника. Запленила је преко 70 топова, више од 50 митраљеза, једну заставу и огромну количину војног и санитарског материјала и провијанта. Непријатељ одступа у највећем нeredу на цијелој линији, чинећи напоре да измакне испред наших трупа, које га енергично гоне. До сада су српске трупе већ ушле у Ваљево и Ужице. Може се рећи да је аустројска офанзива, која је толико рекламирана у јавности, свршена потпуном катастрофом аустројске војске.

Ниш, 27. новембра. Председник Мин. Савјета министар иностраних дјела г. Никола Пашић примио је од српског посланика на петроградском двору ову депешу: „Г. Министру Председнику — Ниш: Успјешан националном победом одушевљен поздравима из свију крајева Братске Русије, молим да примите најсрдечнија моја честитања за најнепоборне успјехе. Јунаштво наше непоборне војске, непоколебљива одлучност српског народа и краљевске владе, и њихов патриотизам, који не зазира ни од каквих жртава, добиће достојну награду у остварењу нашег највишег идеала Велике Србије. — Спалајковић“.

Крагујевац, 27. новембра. У току 25. новембра на сјеверозападном фронту наше трупе продужиле су гоњење разбијеног непријатеља и избиле на линију Ужице—Косјерић—Повлен—Ваљево—Лазаревац. Непријатељ одступа и даље у највећој хитњи и покушавао је дати отпора само код Ваљева и код Ужица, али је тај његов отпор брзо слољен. 25. нов. у вече наше су трупе заузеле Ваљево, а 26. Ужице. У току 25. новембра заробили смо на овоме фронту 28 официра, 3 љекара и 2237 војника, а запленили, поред осталог ратног материјала, 1 брдски топ, 1 митраљез, 20 пољских кујни. Ратни пљичен, који је овога дана непријатељ оставио за собом у повлачењу, још није сав пописан.

На сјеверном фронту на положајима сјеверно од линије Космај—Варовница вођени су јаки бојеви с већим непријатељским снагама. Снажним против-нападима наших трупа непријатељ је с тешким губитцима бачен у назад у нeredу. На осталим дијеловима сјевернога фронта није се десило ништа значајније.

Букурешт, 24. нов. Пред неколико хиљада лица, која су узела учешћа у данашњем митингу, усвојена је једнодушно ова резолуција: Грађани сакупљени у Букурешту данас 23. новембра захтевају од владе да у интересу Румуније употреби сав свој ауторитет, а тако исто и све своје силе да Србија не буде заузета.

Лондон, 25. нов. „Морнинг Пост“ јавља из Лисабона, да ће португалско министарство ускоро дати оставку.

Лондон, 25. новембра. „Тајмс“ јавља из Лисабона, да је председник португалске републике примио оставку кабинета.

Лондон, 25. новембра. Рајтеров Биро јавља из Токија: Микадо је отворио парламенат пријестоним бесједом, у којој помиње да су савез Јапана са Енглеском и његови споразуми с Француском и Русијом постали још чвршћи у садашњој критичној ситуацији и изјавио је да је још далеко завршетак рата.

Атина, 25. нов. Бугари продужују да нападају грчке предстраже. У недјељу бугарски војници напали су на грчке војнике. Један је Грк рањен.

Петроград, 26. новембра. Лорд Сајденхам пише у „Тајмсу“ да су Нијемци учинили велику погрјешку што нијесу одступили са Рајне и упутили сву снагу на источни фронт. (Вјестник).

Петроград, 26. новембра. У јавном парламенту министар председник изјавио је да је рат показао Јапану важност савеза са Енглеском и споразума са Француском и са Русијом. (Вјестник).

Берлин, 26. новембра. Пошто Цар Вилхелм болује од бронхита, одложено је своје путовање на бојиште и остаће неколико дана у Берлину. (Вјестник).

Петроград, 26. новембра. Три шведска пароброда, пошто су напали на мине које су Нијемци намјестили дуж финских обала, потонула су. Шведско јавно мнијење енергично протестује против Нијемаца. (Вјестник).

Амстердам, 26. нов. Амстердамске новине „Телеграф“ доnose да се Нијемци све више боје енглеског нападаја са стране мора. (Вјестник).

Берлин, 26. новембра. Јавља се да Царев болује од туберкулозије и од нервне потиштености услед превеликих напора. Љекари су му савјетовали да се не враћа на фронт.

Париз, 26. новембра. Жесток нападај Нијемаца на Сент-Елоа јужно од Ипра био је одбијен. Оштре борбе још се настављају у Аргоњи.

Париз, 26. нов. Званично француско саопштење каже да се води артиљеријски двобој од мора до Лиса. У околини Араса држимо Вермел. Све положаје, које смо заузели, реорганизовали смо и утврдили. У околини Ене било је успјешно артиљеријско двобоја. У Аргоњи наша артиљерија и наша пјешадија имали су знатних добитака и отето је више непријатељских шанчева. Напредовали смо дуж фронта у Аргоњи и код Гон-а Мусон. На висовима око Мезе наша артиљерија показала се потпуно надмоћнијом од непријатељске. У Војима одбили смо све нападе. Непријатељски центар није покушавао озбиљно нападати положаје које смо заузели посљедње недјеље.

Петроград, 26. нов. Умро је генерал Бејерс.

Париз, 26. нов. По писању холандских листова, савезничка флота почела је у понедељак бомбардовање белгијских обала да помогне наступање према Останду. Холандске новине настављају да јављају о знатном кретању њемачких трупа. Свјеже трупе очекују се ускоро у Анверсу гдје се очекује савезнички нападај.

Петроград, 27. нов. Дописник „Daily News“—а јавља да се у Фландрији наставља повлачење Нијема-

ца који напуштају предње шанчеве. Дописник вели да Нијемци признају немогућност да пробију савезничку линију.

Председник Републике Поенкаре, министри и дипломатски кор отпутовали су у Париз.

Званично се јавља да су британске крстарице потопиле код Фолклендских острва њемачке ратне лађе „Шархорст“, „Гнајзенау“ и „Лајциг“, које су недавно потопиле у водама Јужне Америке енглеске крстарице „Гуд-Хој“ и „Мунмаут“. Енглези су још томе изгубили само три човјека, а готово сви њемачки морнари изгинули су. Енглеска ескадра гони још двије њемачке крстарице „Дрезден“ и „Ниренберг“.

Издавање Нобелове награде одложено је за идућу годину.

Јавља се из Каира да је турска сиријска војска, која је требала да се бори против Египта, послана на сјевер да се опире руској офанзиви.

Тифлис, 27. нов. Председник општине поздравео је Цара говором у коме је казао да разноводно становништво има једну једину мисао да буде у неоодољивом јединству са Русијом, и радо ће да умре за Цара. Цар је затим пошао у православну катедралу гдје га је дочекао егзарх и благословио. Онда је Цар посетио јерменску катедралу гдје је Католикос казао да је његова паства срећна да види монарха у овом великом историјском часу и вршиће своју дужност. Цар је посетио и муслиманску мошеју гдје су га муфтије свечано дочекале. Затим је пошао у болнице и одликовао својом руком војнике. Огромне масе свијета одушевљено су поздравиле Цара при проласку.

Рим, 27. нов. Турска крстарица „Хаудије“ озбиљно се оштетила о једну мину у Босфору. У посљедњим борбама у Црном Мору турска крстарица „Гебен“ изгубила је 126 људи. Брод још није оправљен.

Српска побједоносна офанзива поздравља се у Италији са великом симпатијом.

Французи и Белгијанци знатно напредују сјеверно од Изера и у сјеверном Алсасу.

Рим, 27. новембра. Јавља се из Петрограда да су Нијемци код Лођа изгубили 160.000 људи.

Будим-Пешта, 27. нов. Гроф Андраши напада на бившег румунског министра Така Јонеска ради Трансилваније и тражи да Румуни врате Добруцу Бугарској.

Турци су заузели Булак и тако изазвали сукоб са Персијом.

Берлин, 27. нов. Новине јављају да Нијемци припремају велика кретања трупа у Фландрији да покушају задати одлучан ударац. Њихове главне снаге су у Ла Басе. Најважније борбе биле би код Араса. Нијемци раде на одбрани белгијске обале коју оружају тешком артиљеријом.

Рим, 27. нов. Агенција Стефани даје ово саопштење:

Сазнаје се у добро обавијештеним римским круговима да су послане и шире се по Арбанији тенденциозне вијести са намјером да се створи нерасположење против Италије. У Риму се вјерује да ће ове махинације остати без резултата, пошто се зна да је основни интерес италијанске политике у Јадранском Мору: опстанак независне, богате и јаке Арбаније.

Рим, 27. нов. Министар финансија изнио је предлог о буџету, који предвиђа 2 милијарде и 621 милион прихода, а 2 милијарде 575 милиона расхода; остаје вишак прихода од 46 милиона лира.